

ادامه از صفحه ۳

چالش بی‌سابقه روحانی برای اسرائیل

به‌عنوان مذاکره‌کننده هسته‌ای او قول داده بود که به نگرانی‌های اروپایی‌ها بپردازد و این خود سرویسی برای شتاببخشیدن به برنامه هسته‌ای ایران بوده است.مصاحبه هوشمندانه او با نا‌پسی و مقاله دیروزش در واشنگتن پست، توانایی او را در مخاطب قسراردادن آمریکایی‌ها چندبرابر می‌کند. این در حالی است که روحانی سعی می‌کند بین دو طرف آمریکایی‌ها و گروه‌های فشاری که از اسرائیل «درسرساز» حمایت می‌کنند، بازی کند. روحانی در کنار چالش با هشت‌مسال اظهارات و رویه‌های ناپه‌نجا و درشت‌گویی احمدی‌نژاد امروز متعهد به انجام‌وظیفه‌ای دشوار است. بحث سلاح‌های شیمیایی سوریه یکی از بحث‌های دشوار و یکی از موقعیت‌های بسیار بد است. نتیجه توافق‌ها و مذاکرات روسیه و آمریکا هرچه باشد، اتفاق‌های دو هفته اخیر نشان داد که تهدید نظامی آمریکا علیه ایران بی‌اعتبار است و این در چشم نتانیاهو یعنی الزام به متقاعدکردن تهران برای کنار گذاشتن برنامه هسته‌ای‌اش. در حالی که روس‌ها در حال مداخله هستند، آمریکایی‌ها دست به‌جیب به‌عنوان پلیس جهان مشغول تماشا هستند. مساله سوریه افق سیاسی آمریکایی‌ها را دربرابر جنگ و صلح تا زمانی که غبارها فرو بنشینند و فضا روشن شود، به‌شدت تحت‌تاثیر قرار داده است. ظهور فراکسیون قوی «صدجنگ» در جناح چپ حزب دموکرات با حس گسترده ازآزادگیانه در حزب جمهوری‌خواه ترکیب شده است و اوپاما را در عمل انجام‌دهای قرار داده است که میان دو جناح ضد جنگ کنگره قرار گرفته است. سابقه حضور نتانیاهو و حمایت‌های او از سوی سازمان‌هایی چون آی‌پک و مبارزده‌ای انتخاباتی در هر دو جناح دموکرات و جمهوری‌خواه چیزی غیر از فضای امروز حاکم بر روابط آمریکاست. برداشت افکار عمومی آمریکا از حمله به سوریه چیزی متفاوت از خواست نتانیاهو، آی‌پک و دیگر سازمان‌های یهودی درحمله به این کشور بوده است. چنین وضعیتی نیازمند حرکت آگاهانه و بسیار ظریف است که باید پیموده شود. شاید بزرگ‌ترین چالش کنونی این است که آمریکایی‌ها در وضعیتی از «صلح دوستی» قرار دارند: روسه‌روی پوتینی قرار دارند که می‌تواند واقعاً در محبت یک ناهی آشکار شود و ایرانی که میانجیگر سازنده است؛ نقشی که روحانی در مقاله «واشنگتن پست» برای ایران ترسیم کرده است. اگر آمریکایی‌ها بدگمنی را کنار بگذارند، نیروهای نظامی‌اش را در خانه نگه دارد، با هواپیماها و موشک‌هایش را در اشیانه‌شان نگه دارد، شایسته این نیست که بگوئیم اینها سادملوچی آمریکایی است. نتانیاهو باید به خاطر داشته باشد که آمریکایی‌ها به دنبال دلبلی برای باور کردن هستند و هیچ راه دیگری آنها را متقاعد نمی‌کند.

حسن روحانی، رئیس‌جمهوری ایران یادداشتی برای ستون آزاد روزنامه «واشنگتن پست» منتشر کرده و رهبران جهان را به همکاری و تعامل فراخوانده است. این ستون همیشه میزبان مقالات بالایی کشوره‌است. اما حسن روحانی اولین مقام ایرانی است که در آن یادداشت می‌نویسد. متن یادداشت به شرح زیر است:
سمه‌اه قبل، خط‌مشی اتدبیر و امید، من با استقبال گسترده مردمی مواجه شد. ایران‌این را رویکرد من در امور داخلی و بین‌المللی حمایت کردند، چراکه شاهد بودند مدت‌ها از آن فاصله گرفته بودیم. من به جلمه‌عمل‌پوشانیدن به تعهدهایی که به مردم دادم - شامل تعهد سازنده با جهان - پایبند هستم. جهان تغییر کرده است. سیاست‌های بین‌المللی دیگر یک معادله تک‌مجهولی نیست، بلکه به زمینه‌ای چندبعدی تبدیل شده که در آن گاهی همکاری و رقابت به‌طور هم‌زمان ظهور می‌کنند. دوره جنگ‌های خونین سیری شده است. از رهبران جهان انتظار می‌رود که تهدیدها را به فرصت‌ها تبدیل کنند. در جهان جدید، جامعه بین‌المللی با چالش‌های زیادی مواجه است - تروریسم، تندروی، مداخله نظامی خارجی، قاچاق موادمخدر، جرایم سایبری و تهاجم فرهنگی - که همه آنها در چارچوبی جا دارد که استفاده از

زور و قدرت سخت را تشدید می‌کند. ما باید به پیچیدگی موضوعات پیش‌رو توجه داشته باشیم تا آنها را حل کنیم. تعریف من از تعامل سازنده را مورد توجه قرار دهید. در دنیایی که سیاست‌های جهانی دیگر یک معادله تک‌مجهولی نیست، دنبال کردن منافع بدون درنظرگرفتن منافع طرف مقابل دیگر کارایی ندارد یا نباید داشته باشد. یک رویکرد سازنده در دیپلماسی به این معنی نیست که از حقوق خود دست بکشیم. این به معنی تعامل با طرف مقابل برمبنای موقعیت مساوی و احترام متقابل بهمنظور حل نگرانی‌ها و دستیابی به اهداف مشترک است. به بیان دیگر، نتیجه برد - برد، نه‌تنها مطلوب است، بلکه قابل دستیابی است. یک تفکر جنگ سrdی به ضرر همه تمام می‌شود. متأسفانه، یکجانبه‌گرایی همچنان بر رویکردهای سازنده سایه می‌افکند. امنیت به بهای ناامن کردن دیگران و با پیامدهای فاجعه‌بار دنبال می‌شود. با گذشت بیش از یک دهه از حمله تروریستی ۱۱ سپتامبر و در گرفتن دو جنگ، القاعده و دیگر گروه‌های تندرو همچنان خرابی به‌بار می‌آورند. سوریه، گوهر تمدن، به صحنه‌ای برای یک درگیری آندوه‌آور شامل حمله شیمیایی تبدیل شده که به‌ماطو قوی آن را محکوم می‌کنیم. در عراق، ۱۰سال پس از حمله نیروهای تحت رهبری آمریکا، هنوز هم روزانه ده‌هزار جان خود را بر اثر اغتشاش‌ها از دست می‌دهند. افغانستان نیز وضعیت

محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران که برای حضور در مجمع عمومی سازمان‌ملل به نیویورک رفته، گزارش روز اول سفرش را در صفحه فیس‌بوک خود نوشته است. او از مراسمی نوشته که به ابتکار محمد خزاعی، سفیر ایران در سازمان‌ملل برگزار شده و «بیش از صدنفر از سفرای کشورها نزد ملل متحدو تعداد زیادی از مقامات عالی‌رتبه دبیرخانه سازمان حضور داشتند.» به نوشته ظریف، این برنامه در همان سالتی برگزار شده که شش‌سال قبل، اوایل تابستان ۸۶ مراسم خداحافظی ظریف از نمایندگی ایران در سازمان‌ملل در آن برگزار شده بود: «این بار هم اکثر نمایندگان دایم کشورهای همسایه، اروپایی، آسیایی، آفریقایی و آمریکای لاتین حضور داشتند. انصافاًحضور سفرا بسیار گسترده‌بود و نشان علاقه دنیا به اصلاح روابط با ایران که امیدوارم با درایت به بهترین شکل مدیریت شود.» ظریف اضافه کرده: «نایدانتظار بیش از حد داشت. به هرحال اصلاح شرایط بین‌المللی کشور به زمان، تدبیر، صبر و اجماع داخلی نیاز دارد.»

در ادامه حضور ظریف در روز ابتدایی مجمع‌عمومی سازمان‌ملل، «یان الیاسون»، قائم‌مقام دبیر کل ملل متحد به او خوشامد گفته؛ این دو از زمان مذاکرات برای پایان‌دتن به جنگ تحمیلی عراق علیه ایران با یکدیگر آشنایی دارند. وزیر خارجه به‌دلیل اختلاف زمانی ایران و آمریکا و حدود ۱۵ساعت پرواز با مشکل بی‌خوابی مواجه بوده که چند جا در گزارش فیس‌بوکی‌اش به آن می‌پردازد: «من هم ۲۰دقیقه‌ای -در خواب و بیداری!- در مورد سیاست

یادداشت حسن روحانی در «واشنگتن پست»:

به تعهد سازنده با جهان پایبندم

The Washington Post

باید به مساله هویت به‌عنوان یکی از مسایل مطرح در تنش‌ها و فراتر از خاورمیانه، توجه کنیم. در کلون آنها، درگیری‌های بدطینت در عراق، افغانستان و سوریه؛ فراتر از ماهیت هویتی این کشورها و نقش آنها در منطقه ما و جهان است. دامنه هویت تا برنامه‌های هسته‌ای صلح‌آمیز ما نیز گسترانیده می‌شود. برای ما، دستیابی به چرخه سوخت هسته‌ای و انرژی هسته‌ای، به‌معنی ایجاد تنوع در منابع انرژی است. ایراناین خواستار وقار و احترام و جایگاه خود در جهان هستند. بدون درک نقش هویت، بسیاری از مسایلی که با آنها مواجه هستیم، حل‌نشده باقی می‌مانند. من به رویه‌روشندن با چالش‌های مشترک برمبنای یک رویکرد دوله‌ای متعهد هستم. نخست،

گزارش فیس‌بوکی «ظریف» از نیویورک

خارجی دولت تدبیر و امید و نگاه ما به جهان و روابط بین‌المللی صحبت کردم که مجموعه‌امورد استقبال حاضران قرار گرفت.» «در زردانس (همان قاضیگاه سفیر به خارجی) برخی هماهنگی‌ها درباره برنامه سفر خودم و سفر هفته آینده دکتر روحانی داشتم که این‌بار واقعاً در خواب و بیداری و بیشتر در خواب انجام شد چون کم‌کم ساعت ۲ بامداد به وقت تهران بود. بنابراین جناب سفیر اجازه دادند کمتر از یک‌ساعت استراحت کنم» وزیر خارجه شام را با سفرای کشورهای همسایه در سازمان‌ملل متحد(عربستان، کویت، عراق، امارات، بحرین، آذربایجان، ارمنستان و افغانستان) گذراند و در مورد این شب نوشته: «فرصت خوبی بود که درباره اهمیت روابط با همسایگان گفت‌وگو کنیم.»

او گزارشش را که به‌واسطه بی‌خوابی، ساعت ۲ صبح نوشته با برنامه‌های هفته آینده‌اش پایان داده است: «دوشنبه اجلاس شروع می‌شود و بر اساس برنامه‌ای که به من داده‌اند، روزی ۱۲،۱۰ ملاقات با وزرا باید انجام دهم. دوشنبه سگین‌ترین روز ملاقات‌های من خواهد بود؛ در یک روز ۱۴ ملاقات دارم (انشاءالله به برکت ۱۴ معصوم برای کشور نتایج مثبتی داشته باشد) با خادم اشتون و وزرای خارجه یونان، هلند، استرالیا، ایتالیا، انگلیس، سوئیس، ژاپن، ترکیه، عمان، اسلواکی، کرواسی، گرجستان و بلغارستان. البته پس از ورود ریاست محترم جمهوری در غروب دوشنبه، بیشتر اوقات، ایشان را در ملاقات‌ها همراهی خواهم کرد.»

ما باید برای برقراری دیالوگ ملی چه در سوریه و چه بحرین، دست‌به‌دست هم بدهیم. ما باید فضایی ایجاد کنیم که مردم منطقه بتوانند در مورد سرنوشت خود تصمیم بگیرند. به‌عنوان بخشی از این روند، من آمادگی دولتم را برای کمک به تسهیل دیالوگ بین دولت و معارضان در سوریه، اعلام کرده‌ام. دوم، ما باید به بی‌عدالتی‌های گسترده و رقابت‌هایی که تنش‌ها را تشدید می‌کنند، پایان دهیم. جنبه کلیدی تعهد من به فعل و انفعال سازنده شامل تلاش برای تعامل با همسایگان و دیگر کشورها به منظور شناخت و ایجاد راه‌حل‌های برد - برد است. ما و شرکای بین‌المللی باید زمان زیادی - شاید زمانی خیلی زیاد - را صرف بحث در مورد موضوعاتی کنیم که نمی‌خواهیم، نه آن چیزهایی که می‌خواهیم. این تنها منحصربه‌به وضعیت بین‌المللی ایران نمی‌شود. در فضایی که بخش قابل توجهی از سیاست خارجی نتیجه مستقیم سیاست داخلی است، تمرکز بر آنچه که دیگری نمی‌خواهد، راهی آسان برای خروج از معماهای دشوار پیش‌روی بسیاری از رهبران جهان به شمار می‌رود. توضیح اینکه آنچه طرف مقابل می‌خواهد، نیازمند جسارت بیشتری است. پس از ۱۰ سال گام به پس و پیش‌نهادن، آنچه همه طرف‌ها در ارتباط با پرونده هسته‌ای ما نمی‌خواهند، روشن است. پویایی مشابهی نیز در رویکردهای رقابتی در قبال سوریه وجود دارد. این رویکرد می‌تواند در تلاش‌ها برای جلوگیری از تبدیل مناقش‌های سرد به گرم موثر باشد. اما برای عبور از ین‌بسته‌ها، مساله سوریه، برنامه هسته‌ای کشور من یا روابطش با ایالات متحده، باید هدف عالی‌تری را نشانه بگیریم. به جای تمرکز بر اینکه چه کنیم تا از وخیم‌ترشدن اوضاع جلوگیری کنیم، باید در مورد اینکه برای بهترشدن اوضاع چه می‌توان کرد، فکر و گفت‌وگو کنیم. برای انجام این کار، باید شجاعت اعلام آنچه که می‌خواهیم را، داشته باشیم. باید به‌طور شفاف و محترمانه خواسته‌هایمان را مطرح کنیم و تمایل سیاسی را پشتوانه اقدامات لازم قرار دهیم.

این تعبیر من از تعامل سازنده است. در حالی که تهران را به مقصد نیویورک برای شرکت در مجمع عمومی سازمان ملل، ترک می‌کنم، از همتایانم می‌خواهم از فرصت ناشی از انتخابات اخیر ایران استفاده کنند. من آنها را تشویق می‌کنم تا از اختیار برای تعامل محتاطانه که مردم من به من داده‌اند، بهره برده و به درستی به تلاش‌های دولت من، به منظور حضور در دیالوگ سازنده پاسخ دهند. از آنها می‌خواهم دید خود را فراتر برده و به اندازه کافی شجاعت داشته باشند که به من بگویند چه می‌بینند؛ اگر نه، در قبال منافع ملی و مشروعیتشان و در برابر کودکانمان و نسل‌های آینده پاسخگو باشند.

آینه

ایران

«**آزادی ۱۶ زندانی وقایع ۸۸**»

شب گذشته در آخرین ساعاتی که روزنامه برای چاپ آماده می‌شد، خبر رسید دست‌کم ۱۶ نفر از زندانیان سیاسی از زندان اوین و رجایی‌شهر آزاد شدند. این واقعه در حالی رخ داد که پیش از این زرمه‌هایی درخصوص تشکیک کارگروهی برای تصمیم‌گیری درخصوص زندانیان حوادث پس از انتخابات شنیده می‌شد. در این میان برخی منابع از احتمال آزادی تعداد دیگری از زندانیان سخن گفته‌اند.

تهدید

گزارش: « برخی زندانیان سیاسی آزاد شدند»
شب گذشته خبر آزادی تعدادی از زندانیان سیاسی یکی بعد از دیگری در رسانه‌ها منتشر شد تا شاهی‌های دیگر مبتنی بر تغییر فضای سیاسی بر اتفاقات پیشین اضافه شود. آزادی این افراد که در فضایی امنیتی به زندان رفته بودند پیامدهای مثبتی بر فضای سیاسی خواهد داشت. یکی از مهم‌ترین وعده‌هایی که حسن روحانی پیش از انتخابات به مردم داده بود تغییر فضای امنیتی به سلیسی بود، وعده‌ای که هنوز ضرور از تشکیل دولت او نگذشته؛ محقق شده است.

بهار

یادداشت: «پایان رابطه گرگ‌ومیش»؛ مصطفی ایزدی
امروزه بیش از ۳۰سال از زمانی که امام‌خمینی(ره) رابطه ایران و آمریکا را رابطه میش‌وگرگ توصیف کردند، می‌گذرد. امروز نه ایران میش است و نه آمریکا انقدر قدرت دارد که گرگ قتلّی شود. ایران اسلامی، توانش افزایش یافته و آمریکا، قدرتش کم شده، تا جایی‌که اگر تصمیم می‌گیرد به سوریه حمله کند، زورش کم‌تر رسد. آنچه زورشنه در دیدار سپاهیان با فرمانده کل قوا گذشت، نقطه پایانی بود بر رابطه تعریف‌شده گرگ‌ومیش. به یقین صاحب این تعریف، یعنی امام‌خمینی(ره) هم نمی‌خواستند این رابطه یا بی‌رابطه‌ای، برای همیشه در دنیای سیاست بماند. ایشان در زمان حیات‌شان از ایجاد رابطه بین ایران و آمریکا، در وقتی که به نفع کشورمان باشد، سخن گفته بودند. یعنی رابطه گرگ‌ومیش را منحصر به صدر انقلاب اسلامی می‌دانستند.

کیم‌جان

تیتیر یک: «برداشت انحرافی رسانه‌ها و محافل غربی از «نرمش قهرمانانه»

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در جمع فرماندهان سپاه بازتاب گسترده‌ای در شبکه‌های رسانه‌ای، روزنامه‌ها و خبرگزاری‌های دنیا داشت. روزنامه الحیات چاپ لندن نیز نوشت: رهبر جمهوری‌اسلامی ایران آیتالله علی خامنه‌ای، از درخواست حسن روحانی رئیس‌جمهوری این کشور از سپاه پاسداران انقلاب برای دوری از کشمکش‌های سیاسی داخلی حمایت کرد و آن را اطاعت از توصیه‌های امام‌خمینی(ره) بنیگذار جمهوری اسلامی دانست. روزنامه فایننشال تایمز نوشت: آیتالله علی خامنه‌ای رهبرمعظم ایران با انعطاف‌پذیری در مذاکرات بسا قدرت‌های مهم جهان موافقت کرد. شبکه تلویزیونی بلومبرگ نیز نوشت: این اظهارات از جانب عالی‌ترین مقام ایران- می‌تواند نشان‌دهنده موافقت آیتالله خامنه‌ای با حسن روحانی برای تعامل با قدرت‌های غربی هنگام شرکت در مجمع عمومی سازمان ملل در نیویورک باشد. تفسیر و تحلیل انحرافی برخی رسانه‌های غربی درباره عبارت «نرمش قهرمانانه» از سوی رهبر انقلاب اسلامی در حالی است که آنان عمداً به جوانب مختلف این عبارت که از سوی ایشان بیان شد، توجه نکردند. جنجال غرب درباره این موضوع در حالی است که رهبر معظم انقلاب ۴۴سال پیش از واژه «نرمش قهرمانانه» ذیل عنوان کتاب ترجمه‌شده صلح امام‌حسن(ع) در سال ۱۳۴۸، استفاده کرده‌اند. ایشان ۱۴شهریورماه سال جاری نیز در دیدار با اعضای مجلس خبرگان فرموده بودند: «در این سال‌ها جبهه‌بندی‌های منطقه‌ای و جهانی هم آشکار شده. البته نرمش و انعطاف و مانور هنرمندانه و قهرمانانه در همه عرصه‌های سیاسی، یک کار مطلوب و مورد قبولی است، لکن این مانور هنرمندانه نبایدستی به معنای عبور از خطوط قرمز، یا برگشتن از راهبردهای اساسی، یا عدم توجه به آرمان‌ها باشد؛ اینها را باید رعایت کرد.»

«**اول بر کناری بعدا جلسه هیات امانا!**»

دستیچاگی برخی اعضای هیات‌امنی دانشگاه آزاد اسلامی برای برکناری رئیس این دانشگاه که در آخرین ساعات بعدازظهر دیروز صورت گرفته و اعلام شد، تردیدی باقی نگذاشت که خروج مدیریت دانشگاه آزاد با سرمایه ۲۵۰هزارمیلیاردتومانی از انحصار یک جریان قبیله‌ای تا چه اندازه برای آنان تلخ و ناگوار بوده است!

تاتار

گفت‌وگو// اسماعیل کوثری: اشتباه برخی افراد به پای سپاه نوشته نشود»

برخی‌ها وقتی امور به ضررشان می‌شود طوری اقدام می‌کنند و گزارش می‌دهند که سپاه قصد دخالت در امور سیاسی را دارد. آنها قصد تخریب این نهاد اسلامی را دارند. برای مثال وقتی سپاه جلوی افرادی که در انتخابات وابستگی به بیگانگان دارند یا در فتنه دست داشتند را می‌گیرد، می‌گویند که سپاه دخالت می‌کند. در اینجا دخالت حساب نمی‌شود و اگر کسانی قصد داشته باشند حتی غیرمعد برای بیگانگان کار کنند و راهی را بروند که آنها می‌روند سپاه وظیفه دارد با آنها برخورد کنند و جلوی آنها را بگیرد. برخی اوقات وظیفه سپاه است که در امور دخالت کند.

روابط عمومی

سازمان امور مالیاتی کشور